

Beskyddaren, del 3

Hon hade fel när det gällde att inte ha någon romans. När Steeles heta blick mötte hennes över bordet skrek det undermedvetna; "Ta honom! Vem bryr sig om farorna? Lev medan du kan." Hans armmuskel spelade när han räckte fram en mugg.

"Här. Drick! Det är varm choklad." Det väckte barndomsminnen till liv. Lyssas mamma gjorde alltid varm choklad på söndagsmorgnarna. Fan ta vampyrrådet! Vad var det egentligen som var så viktigt? Hon suckade och kunde ha slagit sig själv hårt. Varför hade hon inte tänkt på att fråga Steele. Han borde veta.

"Vad är det egentligen som de där vampisarna suktar efter som tydligen jag har."

Den isblå blicken gled ner till halsbandet hon bar runt halsen.

"Nyckeln." Det låg allvar i den sammetslena rösten.

Lyssas händer slöts automatiskt kring den lilla nyckeln.

"Det var ett arv från mormor. Har den någon mystisk kraft?"

Han nickade kort och reste sig därefter. När han såg hennes frågande min tog han upp en cigarett och förde den till sina grymma läppar. "Ska ut och ta en snabb rök."

En stund senare satt de framför tv:n och tittade på en gammal klassisk film.

Doften av tobak och mint fick Lyssa att sluta ögonen och de sensuella bilderna gjorde åter entré. När Steele lade armen runt henne hoppade hon till.

Med ett snett leende förklarade han att det kanske var dags att lägga sig då hon verkade vara trött. Det undermedvetna viskade att när det gällde honom skulle hon aldrig vara för trött. När den långa vampyren lyfte upp henne i sin famn kunde hon inte förmå sig att protestera. I nivå med hennes ögon var texten; "Things to do. people to kill". Hon undrade var han hade fått tag i en t-shirt med sådan text? Han hade humor, om än sadistisk.

Sovrummet var gigantiskt och himmelsängen skulle få hennes smala säng att skämmas. Svart päls och vinröda lakan. Levande ljus överallt. Det var romantiskt på ett mörkt gotiskt sätt. Steele lät henne glida ner på sängen. Utan att kunna motstå frestelsen sträckte hon fram handen och rörde vid hans starka haka. Någonting vibrerade i luften. Hans ansikte kom närmare och de sensuella läpparna nuddade nästan hennes öra. Månljuset som sipprade in genom det stora antika fönstret fick hans vackra korpsvarta hår att glittra i mörkblå nyanser.

"Jag föröker att vara en snäll man, baby," viskade han och fjärlarna vaknade till liv i hennes spända mage. "Lek inte med elden om du inte är beredd på konsekvenserna." Det låg en dödlig varning i hans honoungslena röst. Ville Lyssa leka med elden? Ja. Var hon beredd på konsekvenserna? Definitivt!

Med en lekfull glimt i ögonen sträckte hon fram handen igen. Den här gången var det dock inte hans haka som var målet. Nej, hon hade siktet inställt på den tajta t-shirten. Vampyrens magmuskler darrade när hennes silkeslena hand gick på upptäcksfärd. Ett morrande läte vibrerade från Steeles hals. Sedan, med en hastighet som skulle få vilken racerförare som helst att bli avundsjuk, tog han tag i hennes händer och band dem med ett rep vid sänggaveln. Hans grymma läppar var åter vid hennes öra som längtade efter att få höra den sammetsmjuka rösten igen. "Jag försökte varna dig. Vara barmhärtig, baby. Nu finns det ingen återvändo. Jag kommer att knulla dig tills du skriker om nåd." De isblå ögonen hade fått något djuriskt över sig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vampyrens hjärta med Poeter.se id #30966 innehar upphovsrätten